

Dühödten sulykolt baloldali toposzok

2020 augusztus 17. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Süt róluk az Alföldi Róbert-féle magyarságdefiníció.

Bizonyos értelemben véve örömteli, ami a Színház- és Filmm?vészeti Egyetem (SZFE) körül történik. Látva és hallva a végtelenül középen álló, teljesen érték- és oldalsemleges megszólalók dühödt ?rjöngését, az embert óhatatlanul hatalmába keríti az érzés, hogy itt valami nagyszer? dolog vette kezdetét. Egyébként is már másfél-két évtizede az egyik legmegbízhatóbb mércénk, hogy egy egyt?l tízig tartó skálán milyen hanger?vel kezd rikoltozni a ballib sajtó és az úgynevezett liberális értelmiség egy-egy bevezetett intézkedés hallatán.

Ha az Index, amely még mindig létezik vagy a friss születésnapos Soros úr lapja, a 444, a HVG, a 24.hu, a Klubrádió, netán a Magyar Narancs nem írta volna meg naponta kétszer, hogy a demokrácia, a jogállam, a sajtószabadság után Orbán már a kultúrát is elkezdte tönkretenni, elkezdtem volna aggódni a Vidnyánszky Attila által vezetett kuratórium összetétele miatt. Ha nem hallgattam volna meg az SZFE el?tti tüntetésen a felszólalók beszédeit, ha nem láttam volna Heged?s D. Gézát, ahogy vörös fejjel, bal kezével izgatottan kalimpálva, mint valami id?söd?, megkeseredett Pet?fi Sándor, dühödten felmondja a szokásos balliberális toposzokat, a kultúrától iszonyodó meg az ?t és az intézménye vezet?it nem ismer? rettenetes hatalomról, akkor szinte biztosan kétségek kezdtek volna gyötörni.

Heged?s olyan zavaros képekkel akart nagyot gurítani, mint például: „Ez maga az arctalan, csüggeszt?, minden reményt?l megfosztó totalitás.” Meg ezzel: „A nagy terv készít?i a saját indusztriális horizontjukon túl nem látnak.” Ez utóbbit azóta sem tudtam megfejteni. Persze volt stadionozás is, de azért a lélegeztet?gépek hiányának felhánytorgatása fájó ?rt hagyhatott a hallgatóságban. (Illetve, abból most a ballib sajtó szerint éppen túl sok van.) Mintha a korabeli Heti Hetest néztem volna. Isten ments, hogy ebben az írásban egy egyébként tehetséges színészt azzal alázzak meg, hogy darabjaira szedem a beszédét, de azért azt megjegyezném, a kedvencem az volt, mikor arról kezdett a színm?vész szónokolni, hogy a bankszámlák nulláinak buborékjai mögött az ismeretlen tehetségtelenek csak az er?b?l értenek, akik nemcsak hogy a büdös életben nem fognak felérni a liberális m?vészek sz?k elitjéhez, de még a nevüket sem tudja felidézni.

Szerintem viszont egy ország ismeri Rátóti Zoltánt és Vidnyánszky Attilát, akik minden bizonnyal pontosan tudják, ki volt Balázs Béla, Radványi Géza, Illés György vagy Máriási Félix. (Heged?s szerint a hatalomhoz törleszked? tehetségtelen, szotyiköpköd? mucsaiaknak fogalmuk sincs arról, kik voltak a fent nevezett urak.) Mondjuk a szintén felemlegetett Major Tamásra Vidnyánszkyék Heged?s D.-vel ellentétben valószín?leg nem annyira büszkék. Aki egyszer egy interjúban, mint a Rákosi-korszak legnagyhatalmúbb és legkegyetlenebb kommunista színházi szakembere úgy fogalmazott, hogy ha a színház nem politizál, az nem színház. Rákosi kedvenc kommunista kultúrharcosát és igazgatóját az egyetem fiatal polgársága el?tt tanári min?ségben, hatalmi pozícióból pozitív konstellációban emlegetni… Hát, végül is szabad országban élünk, de nekem felfordult a gyomrom. Nyilván lehet valaki komcsi otthon a négy fal között, ha azzal nem árt senkinek, de színésznövendékeket azért nem biztos, hogy szerencsés Major Tamás szellemi és kulturális fölényér?l gy?zködni.

De tanulságos volt hallgatni Karsai György egyetemi oktatót is, aki Para-Kovács Imrével szörnyülködött a Klubrádióban. Az SZFE tanára ?szintén nem érti, mi az a keresztény meg nemzeti. Hogy mi az a magyar? Szerinte ezeket a fogalmakat definiálni kellene. Ezek olyan homályos dolgok, mondta. Nyilván azok, bár érdekes módon, a magyarságot valami homogén masszaként, szociokulturális közegként leíró liberálisok valamiért mégis remekül meg szokták tudni fogalmazni egy szíriai menekült identitását és kultúráját. Érdekes módon végtelenül toleránsak és elfogadók a damaszkuszi és iraki emberek hite kapcsán is. A muszlim hittel és a vadregényes és távoli országokból érkezettekkel kapcsolatban nem szoktak sorvezet? után kajtatni. Ahogyan a roma nyelv és kultúra hallatán sem kezdték a kilencvenes években értetlenül és zavartan vakargatni a fejüket, ha és amennyiben a SZDSZ vezetése kiadta a parancsot az érzékenyítésre. A külföldiek, a más származású és vallású emberek esetében nem szoktak ilyen kérdéseket feltenni, nem hozakodnak el? a magyar néppel kapcsolatos fenntartásaikkal sem. A szerintük elnyomott népek és kisebbségek csodálatos kultúrája, történelme, szokásai és vallása valamiért mindig pozitív kontextusban jelennek meg a színházaik színpadain.

Érdekes és tanulságos megnyilvánulások ezek, mert a vitában a liberális oldalon beszálló megszólalók a jobboldali, a konzervatív értékekkel is ugyanúgy vannak, mint Karsai a kereszténységgel. És nagy részüket még csak hibáztatni sem lehet. ?k valóban ?szintén hiszik, hogy a liberális értékek egyetemes értékek, mindenki számára követend? alapigazságok. Hogy elfogadhatatlan, hogy szalonképtelen a jobboldali, a hagyományos értékek mentén élni. A transz- és melegjogok, a szivárványcsaládok, és a menekültek befogadásáért lobbizó, politizáló m?vészekben és rendez?kben talán ez a legrémiszt?bb. Hogy azt hiszik, nem is politikai tevékenységet folytatnak. Azt gondolják, minden normális európainak és igaz demokratának kutya kötelessége úgy gondolkozni, ahogyan ?k látják a világot. Így szocializálódtak, ezt tanulták, ezt adták nekik tovább Major Tamásék és szellemi örököseik.

Karsai szavaiból is ezek a gondolatok sejlettek föl. Hogy magyarnak lenni mindössze annyi, mint magyarul beszélni és Magyarországon élni. Egyfajta börtön ez a fantasztikus és korszakos alkotóknak, amelyb?l szabadulnának ugyan, de nem tudnak, és akikb?l számtalan megszólalásuk alapján csak úgy süt az Alföldi Róbert-féle magyarságdefiníció. Ami valami olyasmi kádárista, a hazaszeretetet káros és veszélyes dolognak tartó igazság, hogy ugyan gy?lölik az országot, és megvetik a buta és korlátolt lakóit, de mégsem tudják máshol elképzelni az életüket.

A liberális értelmiség ezen halmazába tartozók megtanulták, mert Aczél elvtárs és jól idomított kulturális újságírói és kritikusai alaposan a fejükbe verték – hol szeretettel, hol szigorral –, hogy a hazaszeretetnek pontosan hol húzódhatnak meg az internacionalisták által még tolerálható fels? határai. Aki pedig azokon túlnyújtózkodik, veszélyes vizekre evez, másrészt bizton számíthat rá, hogy a támogatott kategóriából a t?rtbe vagy a tiltottba szám?zetik. A hazaszeretettel kacérkodóknak elmaradoztak a biztos egzisztenciát garantáló rangos szakmai díjak, a meghívások és a jó kritikák. A nacionalizmus kanócát babrálókról kimondatott, hogy egyre rosszabb m?veket alkotnak, hogy kezdik elveszteni a tehetségüket. Ismer?s, ugye?

Minél többen szólalnak meg ebben a vitában, az embernek egyre inkább kezd olyan gyanúja lenni, hogy nem lehet véletlen, hogy az elmúlt két évtizedben finoman szólva is felülreprezentáltak azok az SZFE-n végzett m?vészek, akik m?veiken keresztül a baloldali és a liberális ideológia mellett érvelnek. Akik mestereikhez, tanáraikhoz hasonlóan úgy látják, a m?vészet csak baloldali, liberális lehet. Akik nem tudják értelmezni, mi az a kereszténység, mi a magyarság. Akik nem beszélnek más nyelvet, csak a Major Tamást példaérték? embernek és m?vésznek tartó tanáraik. Akikr?l nem tudni biztosan, hogy az óráikon részt vev? diákjaitól is a széls?liberális értékrend harcos képviseletét várják-e el. Mindenesetre megnézném én annak a vizsgael?adásnak az értékelését, amikor mondjuk egy bátor és lázadó jobboldali tanítványuk a kerítés, a hagyományos családok mellett vagy a melegházasság ellen érvel.

Apáti Bence - www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló